

vonnis

RECHTBANK NOORD-HOLLAND

Handel, Kanton en Insolventie
Zittingsplaats Haarlem

zaaknummer / rolnummer: C/15/278329 / HA ZA 18-573

Vonnis van 24 juli 2019 bij vervroeging

in de zaak van

1. **PIET HEIN EEK**,
wonende te Eindhoven,
2. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
PIET HEIN EEK B.V.,
gevestigd te Eindhoven,
3. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
DE PRODUCTIE VAN PIET HEIN EEK B.V.,
gevestigd te Eindhoven,

eisers,

✓ advocaat mr. M.R. de Zwaan te Amsterdam,

tegen

1. de vennootschap onder firma
E,
tevens handelend onder de naam Dusign,
gevestigd te

- 2.
3. **D** **D**

beiden wonende te
gedaagden,

advocaat mr. L. Bijl te Hoorn (NH).

Partijen zullen hierna in enkelvoud worden aangeduid als Eek c.s. en D c.s.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het tussenvonnis van 7 november 2018
- het proces-verbaal van comparitie van 5 maart 2019 en de daarin genoemde stukken
- de akte overlegging producties d.d. 20 maart 2019 van de zijde van D c.s.
- de akte overlegging producties, tevens akte houdende eiswijziging ex artikel 130 Rv d.d. 20 maart 2019 van de zijde van Eek c.s.
- de antwoordakte d.d. 1 mei 2019 van de zijde van D c.s.
- de akte houdende uitlating producties d.d. 26 juni 2019 van de zijde van Eek c.s.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De feiten

2.1. P.H. Eek (hierna: Eek) is eigenaar van de niet vervreembare persoonlijkheidsrechten op zijn ontwerpen. Piet Hein Eek B.V. is eigenaar en dus licentiegever van de exploitatierechten op de ontwerpen van Eek. De Productie van Piet Hein Eek B.V. is een licentienemer-producent. Eek is directeur en grootaandeelhouder van genoemde vennootschappen.

2.2. D c.s. houdt zich bezig met de vervaardiging van meubels aan de hand van specifieke wensen van particuliere klanten.

2.3. Eek is onder meer ontwerper van een kantinetafel in sloophout, een afvaltafel in sloophout, een kantinetafel wit en een eiken stoel in sloophout.

2.4. Eek heeft D c.s. reeds eerder, in januari 2007 en in februari 2009, gedagvaard in kort geding voor de rechtbank te Alkmaar op grond van een door Eek gestelde inbreuk door D c.s. op zijn auteursrecht. Daarbij ging het onder meer om een gestelde inbreuk op ontwerpen van Eek voor de kantinetafel in sloophout, afvaltafel in sloophout en de kantinetafel wit, die ook in de onderhavige procedure aan de orde worden gesteld. Eek is in die procedures deels in het gelijk gesteld.

2.5. In december 2017 constateerde Eek c.s. dat D c.s. onder de naam Dusign adverteerde op haar eigen website en op Marktplaats met 13 afbeeldingen die inbreuk maakten op het auteursrecht van Eek.

2.6. Bij brief van zijn advocaat van 16 februari 2018 heeft Eek c.s. D c.s. aangesproken op de inbreuk op zijn auteursrecht, hem gesommeerd de inbreuk te staken en om, om verdere maatregelen te voorkomen, de bijgevoegde onthoudingsverklaring ondertekend terug te sturen.

2.7. D c.s. heeft in een brief van 19 februari 2018 bezwaar gemaakt tegen de vorderingen van Eek c.s. Hij heeft de onthoudingsverklaring niet teruggestuurd.

2.8. Bij brief van 1 maart 2018 heeft de advocaat van Eek c.s. D c.s. nog een keer in de gelegenheid gesteld om de onthoudingsverklaring ondertekend terug te sturen.

2.9. D c.s. heeft in een brief van 20 maart 2018 nogmaals verweer gevoerd tegen de vorderingen van Eek c.s. De onthoudingsverklaring is niet ondertekend teruggestuurd.

3. Het geschil

3.1. Eek c.s. vordert na wijziging van eis – verkort weergegeven – dat de rechtbank bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad:

Primair

1. voor recht zal verklaren dat D c.s. met het vervaardigen, in de handel brengen, aanbieden, openbaar maken (waaronder afbeelden op het internet) en het in

voorraad hebben van de modellen A t/m W van Dusign (zie producties 4 tot 7 en 11) inbreuk maken op het auteursrecht van Eek c.s. op de ontwerpen I t/m IV zoals beschreven in de dagvaarding in alinea 2.3;

2. D c.s. zal bevelen met onmiddellijke ingang na betekening van dit vonnis iedere inbreuk op de auteursrechten van Eek te staken en gestaakt te houden, waaronder in ieder geval het vervaardigen, in de handel brengen, aanbieden, openbaar maken (waaronder afbeelden op het internet) en het in voorraad hebben van de in de dagvaarding in alinea 2.1 (rechterzijde; productie 4 t/m 7 en de in productie 11) opgenomen modellen (A t/m W), alsmede modellen die een overeenstemmende totaalindruk maken met de in de dagvaarding in alinea 2.1 (linkerzijde) opgenomen ontwerpen van Eek;

Subsidiair

3. voor recht zal verklaren dat D c.s. de ontwerpen I t/m IV van Eek "slaafs nabootsen" door middel van de vervaardiging van de in producties 4 t/m 7 en 11 opgenomen modellen (A t/m W);

4. D c.s. zal bevelen met onmiddellijke ingang na betekening van dit vonnis te staken en gestaakt te houden de slaafse nabootsing als omschreven in de dagvaarding in paragraaf. 3;

Primair en subsidiair

5. D c.s. zal bevelen tot het doen van opgave van alle met de ontwerpen van Eek c.s. (zoals vermeld op www.pietheineek.nl) overeenstemmende, door D c.s. vervaardigde, in voorraad gehouden en/of reeds verkochte meubels en daarvan rekening en verantwoording af te leggen binnen 14 dagen na betekening van dit vonnis, onder gelijktijdige toezending van een verklaring waaruit de hoogte van de daarmee behaalde omzet en winst blijkt, gestaafd met bewijsstukken en gecontroleerd door een door Eek c.s. aan te wijzen en door D c.s. te betalen registeraccountant;

6. D c.s. zal bevelen binnen 14 dagen na betekening van dit vonnis alle in voorraad gehouden inbreukmakende meubels in aanwezigheid van een deurwaarder te vernietigen en een door de deurwaarder opgesteld proces-verbaal van deze vernietiging aan de advocaat van Eek c.s. te doen toekomen;

7. zal bepalen dat D c.s. een dwangsom verbeuren en verschuldigd zijn aan Eek c.s. ter hoogte van € 10.000,-, voor iedere overtreding van de onder 2, 4, 5 en 6 verzochte bevelen, waarbij elk aangetroffen exemplaar van de inbreukmakende modellen geldt als een afzonderlijke overtreding of, naar keuze van Eek, voor iedere dag of deel daarvan dat D c.s. met de gehele of gedeeltelijke nakoming van die bevelen in gebreke blijven;

8. D c.s. zal veroordelen tot afdracht van de ten gevolge van de inbreuk genoten winst als bedoeld in artikel 27a Auteurswet of, naar keuze van Eek tot vergoeding aan Eek van de schade die Eek heeft geleden als gevolg van het inbreukmakend c.q. onrechtmatig handelen van D c.s.;

9. D c.s., overeenkomstig het bepaalde in artikel 1019h Rv, zal veroordelen tot vergoeding van alle kosten van dit geding, te vermeerderen met de nakosten, een en ander te voldoen binnen 14 dagen na dagtekening van het vonnis, en – voor het geval voldoening van de (na)kosten niet binnen de gestelde termijn plaatsvindt - te vermeerderen met de wettelijke rente over de (na)kosten te rekenen vanaf bedoelde termijn voor voldoening.

3.2. Eek c.s. legt primair aan zijn vorderingen ten grondslag dat sprake is van inbreuk op het auteursrecht van Eek en subsidiair dat sprake is van slaafse nabootsing omdat de

voorwerpen van D c.s. bij vergelijking een overeenstemmende totaalindruk maken met zijn ontwerpen.

3.3. D c.s. voert verweer.

3.4. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

4.1. Eek c.s. stelt dat Eek de maker is van een kantinetafel in sloophout, een afvaltafel in sloophout, een kantinetafel wit en een eiken stoel in sloophout. Hij voert aan dat hij als eerste meubels heeft vervaardigd geheel of gedeeltelijk opgebouwd uit stukken afvalhout van verschillende formaten. Eek c.s. voert aan dat het voor het publiek onmiskenbaar is dat Eek als maker dient te gelden van de specifieke meubelen, op een kenmerkende wijze vervaardigd van sloophout. Eek c.s. stelt dat D c.s. met de verkoop van de door D gemaakte tafels en stoel inbreuk maakt op de auteursrechten die Eek heeft op de tafels en stoel, omdat de totaalindruk van de tafels en stoel van Eek enerzijds en de tafels en stoel van D identiek is, waarbij de verschillen in details niet opvallen. Hij voert aan dat hij geen toestemming heeft gegeven voor het vervaardigen van deze meubels en stelt dat sprake is van verveelvoudiging in de zin van artikel 13 van de Auteurswet (Aw).

4.2. D c.s. betwist dat Eek als eerste op deze wijze is gaan werken met sloophout. Hij stelt dat D dat al eerder deed dan Eek. Voorts voert D c.s. aan dat hij de tafels op een geheel andere wijze maakt dan Eek c.s. en in voldoende mate afwijkt van de ontwerpen van Eek c.s. zodat geen sprake is van inbreuk. Tot slot verklaart D c.s. dat hij slechts een heel kleine speler is in de markt en voornamelijk tafels c.q. tafelbladen maakt op verzoek van klanten, zodat Eek c.s. hierdoor geen schade lijdt.

4.3. Bij de beantwoording van de vraag of er sprake is van inbreuk op het auteursrecht van Eek c.s. gaat de rechtbank uit van het beoordelingskader zoals dat door de Hoge Raad is samengevat in het arrest van 12 april 2013 ECLI:NL:HR:2013:BY1532 (Stokke/Fikszo):

- (a) voor auteursrechtelijke bescherming onder de Auteurswet is vereist dat het desbetreffende werk een eigen oorspronkelijk karakter heeft en het persoonlijk stempel van de maker draagt (vgl. HR 30 mei 2008, ECLI:NL:HR:2008:BC2153 (Endstra)). Het HvJEU heeft dit begrip aldus geformuleerd dat het moet gaan om “een eigen intellectuele schepping van de auteur van het werk” (HvJEU 16 juli 2009, nr. C-5/08, ECLI:NL:XX:2009:BJ3749 (Infopaq I)).
- (b) deze maatstaf geldt evenzeer wanneer het een gebruiksvoorwerp betreft (vgl. BenGH 22 mei 1987, nr. A 85/3, ECLI:NL:XX:1987:AK1803, NJ 1987/881 en HR 15 januari 1988, ECLI:NL:HR:1988:AG5738 (Screenoprints));
- (c) dit werkbegrip vindt haar begrenzing waar het eigen, oorspronkelijk, karakter van het ontwerp enkel datgene betreft wat noodzakelijk is voor het verkrijgen van een technisch effect. Elementen van het werk die louter een technisch effect dienen of te zeer het resultaat zijn van een door technische uitgangspunten beperkte keuze, zijn van bescherming uitgesloten (vgl. HvJEU 22 december 2010, nr. C-393/09, ECLI:NL:XX:2010:BP0405 (BSA) en HR 16 juni 2006, ECLI:NL:HR:2006:AU8940 (Kecofa/Lancôme)). Deze uitsluiting van auteursrechtelijke bescherming strekt zich evenwel niet uit tot alle elementen die

een technische functie bezitten: daarmee zou de industriële vormgeving ten onrechte buiten het bereik van het auteursrecht geplaatst worden.

- (d) het feit dat het werk voldoet aan technische en functionele eisen laat overigens onverlet dat de ontwerpmarges of keuzemogelijkheden zodanig kunnen zijn geweest dat voldoende ruimte bestond voor creatieve keuzes van de maker die een werk in auteursrechtelijke zin kunnen opleveren. (vgl. HR 8 september 2006, ECLI:NL:HR:2006:AX3171 (Slotermeervilla's) en Hoge Raad 12 april 2013, ECLI:NL:HR: BY1522, Hauck/Stokke).

Bij de beantwoording van de vraag of sprake is van inbreuk op een auteursrecht op een gebruiksvoorwerp dient aan de hand van het hiervoor omschreven beoordelingskader beoordeeld te worden in welke mate de totaalindrukken van het beweerdelijk inbreuk makende werk en het beweerdelijk bewerkte of nagebootste werk overeenstemmen.

4.4. Uitgaande van dit criterium moet derhalve beoordeeld worden of sprake is van een auteursrechtelijk beschermd werk en in welke mate de totaalindrukken van de bewuste tafels en stoel uit het assortiment van D overeenstemmen met de tafels en stoel van Eek c.s. Daarbij moet in aanmerking worden genomen welke elementen van een werk auteursrechtelijk beschermd zijn.

4.5. Partijen zijn het er over eens dat het werken met sloophout op zichzelf niet beschermd is, ook niet voor het vervaardigen van meubels. Van belang is dus of Eek, gebruikmakend van sloophout, voorwerpen heeft gemaakt met een oorspronkelijk, eigen karakter en daarop een persoonlijk stempel heeft gedrukt. Omdat het hier gaat om gebruiksvoorwerpen (meubels) speelt de omstandigheid dat beide partijen met sloophout werken wel enige rol. Het gebruik van het materiaal draagt immers bij aan het eigen karakter van het gemaakte voorwerp, zodat de speelruimte voor een opvolgend maker geringer is als hij ditzelfde bijzondere materiaal gebruikt dan wanneer hij ander materiaal gebruikt.

4.6. Eek heeft op enig moment geconstateerd dat bij het vervaardigen van meubels veel afvalhout overbleef. Hij heeft er toen voor gekozen om dit restmateriaal niet weg te gooien maar om dit op te sparen en uit dit restmateriaal nieuwe meubels te maken. Hij is vervolgens begonnen om allerlei stukken en stukjes restmateriaal op een bijzondere manier in elkaar te puzzelen tot een meubel en daarbij gebruik te maken van verschillende kleuren hout. Zijn uitgangspunt is dat hij het hout dat hij gebruikt in beginsel niet wil schilderen maar wil afwerken met (meerdere lagen) doorzichtige lak. Eek maakt zijn meubels derhalve volgens een bepaald productieproces en met bepaalde hulpstoffen. Zeker in de tijd dat Eek hiermee begonnen is, was deze werkwijze als vernieuwend aan te merken en was het niet goed denkbaar dat een ander, onafhankelijk van Eek, bij het maken van een dergelijk werk tot precies hetzelfde resultaat zou komen. Om die reden wordt geoordeeld dat Eek zijn eigen persoonlijk stempel op zijn ontwerpen heeft gedrukt en dat hij auteursrechthebbende is op deze ontwerpen.

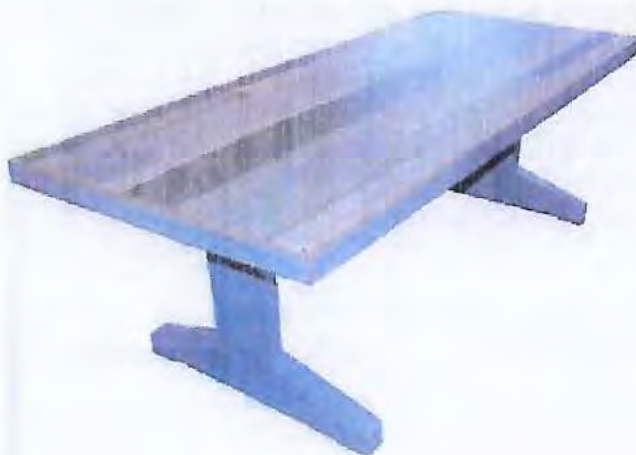
4.7. Het gaat in deze zaak om drie verschillende tafels en een stoel. De rechtbank zal hierna deze meubels afzonderlijk beoordelen.

Kantinetafel in sloophout:

4.8. In de eerste plaats stelt Eek c.s. dat D c.s. inbreuk maakt op het ontwerp van Eek van de kantinetafel in sloophout. Eek c.s. voert aan dat het oorspronkelijke ontwerp van deze tafel al dateert uit 1998 en dat de onderstaande tafel een uitdrukkelijke opvolger van dat eerdere ontwerp is uit 2001, waarbij het bij het oorspronkelijke ontwerp gebruikte eiken restmateriaal is vervangen door sloophout. Het gaat om een tafel bestaande uit twee stevige staanders met schuin oplopende voeten, die enigszins naar binnen zijn geplaatst onder een groot rechthoekig blad. Bij de vormgeving van het blad is door Eek de parkettechniek gebruikt.

4.9. Eek c.s. voert aan dat de driedimensionale vorm van de tafel van D c.s. (afbeelding hieronder) nagenoeg identiek lijkt met het ontwerp van Eek. De verschillen bestaan uit een lijst om het tafelblad, een enigszins grove imitatie van het patroon van het tafelblad en grijs geverfde staanders. Verder wijst Eek c.s. er op dat D c.s. adverteert met afbeeldingen van verschillende tafelbladen in dezelfde stijl uitgevoerd en met tafels met anders uitgevoerde staanders onder de vermelding "U bepaalt hoe de tafel eruit gaat zien."

4.10. D c.s. stelt dat er sprake is van een onvoldoende overeenstemmende totaalindruk. Hij wijst er op dat:

- de gebruikte kleurstelling van de tafels anders is;
- de dikte van de tafelbladen verschilt;
- de zijkant van de tafelbladen anders is: het blad van Eek c.s. is voorzien van twee stroken sloophout, terwijl de zijkant van het blad van D c.s. één geheel is;
- de poten en de staanders van de tafels verschillend zijn;
- Eek c.s. de tafels heeft voorzien van een synthetische hoogglans lak, terwijl D c.s. de tafels heeft voorzien van een water gedragen milieuvriendelijke lak.

4.11. De rechtbank overweegt als volgt. Door Eek c.s. is gesteld dat sprake is van verveelvoudiging als bedoeld in artikel 13 Aw. De door D c.s. aangestipte verschillen doen naar het oordeel van de rechtbank niet wezenlijk af aan de overeenstemmende totaalindruk van de tafel. Met name het idee van de toegepaste parketlegging in verschillende tinten als motief voor het tafelblad, de vorm van de staanders en de plaats waar de poten onder het blad zijn bevestigd, maken dat de totaalindruk van de tafel er een is als afkomstig van of ontleend aan het ontwerp van Eek. Nu Eek c.s. voor een dergelijke verveelvoudiging van zijn ontwerp geen toestemming heeft gegeven, maakt D c.s. met zijn tafel inbreuk op het auteursrecht van Eek.

Dit geldt ook voor de door D c.s. gepubliceerde afbeeldingen van andere tafel(bladen) onder de vermelding "U bepaalt hoe de tafel er uit gaat zien." Ook deze tafel(bladen) lijken teveel op het ontwerp van Eek en zijn aan te merken als een verveelvoudiging van ontwerpen van Eek. Ook hiervoor geldt dat hiervoor door Eek c.s. geen toestemming is verleend, zodat ook met deze (afbeeldingen van) tafelbladen en tafels inbreuk wordt gemaakt op het auteursrecht van Eek. Het gevorderde verbod kan worden toegewezen.

Afvaltafel in sloophout

4.12. In de tweede plaats stelt Eek c.s. dat D c.s. inbreuk maakt op het ontwerp van Eek van de afvaltafel in sloophout. Ook in dit ontwerp heeft Eek gebruik gemaakt van twee stevige staanders met schuin oplopende voeten die enigszins naar binnen zijn geplaatst onder een groot rechthoekig blad, net als bij de kantine tafel. Bij deze tafel zijn het blad en de staanders echter opgebouwd uit laagjes sloophout, hetgeen een soort spekkoeke constructie oplevert en het tafelblad vertoont een mozaïekpatroon. De tafel is voorzien van 7 laklagen.

4.13. Eek c.s. stelt dat bij de tafel van D c.s. (afbeelding hieronder) de objectvorm, blad en staanders, plaatsing en proportionering) en het mozaïek motief van het blad vergaand zijn nagebootst en daardoor een overeenstemmende totaalindruk veroorzaken. Ook ten aanzien van deze tafel adverteert D c.s. met tafels met verschillende tafelbladen en verschillende soorten poten onder de vermelding “U bepaalt hoe de tafel eruit gaat zien.”

4.14. D c.s. voert opnieuw aan dat er sprake is van een onvoldoende overeenstemmende totaalindruk. Hij wijst er op dat:

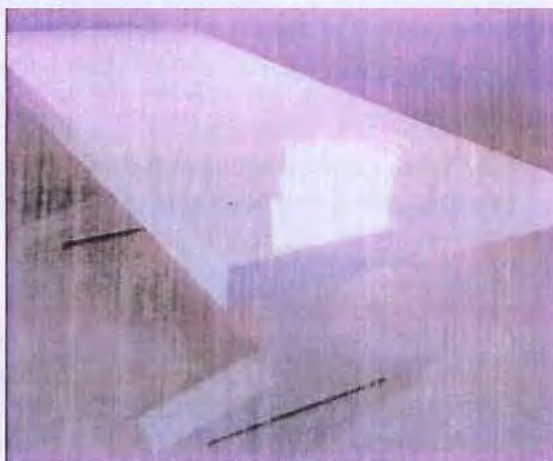
- de gebruikte kleurstellingen anders zijn;
- de mozaïekvorm anders is;
- het tafelblad van Eek c.s. hoogteverschillen, diepe groeven en kieren heeft en dat het heel ruw is, terwijl het tafelblad van D c.s. strak en glad is afgewerkt;
- de dikte van de tafelbladen verschillend is;
- de zijkant van het blad van Eek c.s. is voorzien van mes en groef planken die verschillend uitsteken en heeft een ruwe uitstraling, terwijl de zijkant van het blad van D c.s. glad is afgewerkt;
- de zijkant van het blad van Eek c.s. is voorzien van geverfd sloophout terwijl de zijkant van het blad van D c.s. bestaat uit vier lagen naturel houtsoorten;
- Eek c.s. heeft zijn tafel voorzien van een synthetische hoogglans lak, terwijl D c.s. zijn tafel heeft voorzien van een water gedragen milieuvriendelijke lak.

4.15. De rechtbank overweegt als volgt. Door Eek c.s. is gesteld dat sprake is van verveelvoudiging als bedoeld in artikel 13 Aw. De door D c.s. aangestipte verschillen en de door D toegepaste werkwijze doen naar het oordeel van de rechtbank niets af aan de overeenstemmende totaalindruk van de tafel. Met name het idee van het toegepaste mozaïek als motief voor het tafelblad, het kleurgebruik, de vorm van de staanders en de plaats waar de poten onder het blad zijn bevestigd maken dat de totaalindruk van de tafel er een is als afkomstig van of in ieder geval ontleend aan het ontwerp van Eek. Nu Eek c.s. voor een dergelijke verveelvoudiging van zijn ontwerp geen toestemming heeft gegeven, maakt D c.s. met zijn tafel inbreuk op het auteursrecht van Eek. Het gevorderde verbod kan worden toegewezen.

Kantinetafel wit

4.16. In de derde plaats stelt Eek c.s. dat D c.s. inbreuk maakt op het ontwerp van Eek van de kantinetafel wit. Deze kantinetafel is een gewijzigde verveelvoudiging van het ontwerp van de kantinetafel in sloophout. Het ontwerp is wat betreft de driedimensionale

vorm identiek aan de kantine tafel in sloophout, maar heeft een meer strakke en zakelijke uitstraling gekregen door het gebruik van witte lak in plaats van transparante lak.

4.17. Eek c.s. stelt dat de tafel van D c.s. (afbeelding hieronder) nagenoeg identiek is aan het ontwerp van Eek zodat van een overeenstemmende totaalindruk sprake is. De overeenstemmende vormgevingsaspecten zijn de rechthoekige vorm van het tafelblad en de twee staanders met oplopende voet, beide op enige afstand van de omtrek van het tafelblad geplaatst, de dikte van het tafelblad en van de staanders, die in de lengterichting aangebrachte planken van het werkblad en de kleur van de tafels. Het waarneembare verschil, bestaande uit een toegevoegde derde poot, neemt die overeenstemmende totaalindruk niet weg.

4.18. D c.s. voert aan dat bij vergelijking van de tafels opvalt dat het allebei weinig originele witte tafels zijn die geen persoonlijk stempel van de makers dragen. Hij stelt dat bij deze tafel onvoldoende sprake is van een overeenstemmende totaalindruk. D c.s. wijst op de volgende verschillen:

- het blad van de tafel van Eek c.s. is voorzien van verschillende planken sloophout, terwijl de tafel van D c.s. is gemaakt van massief hout (eiken vloerdelen);
- de zijkant van de tafel van Eek c.s. is gemaakt van twee lagen planken, terwijl de zijkant van de tafel van D c.s. verstek is gemaakt zodat het lijkt of de tafel gemaakt is van dikke balken;
- de staanders van Eek c.s. zijn minder breed dan de staanders van D c.s.;
- de tafel van Eek c.s. is voorzien van twee poten, terwijl de tafel van D c.s. is voorzien van drie poten.

4.19. De rechtbank is van oordeel dat er onvoldoende sprake is van een overeenstemmende totaalindruk. Een rechthoekige vorm, dikte en robuustheid van het blad zijn zodanig gemeengoed geworden voor houten tafels dat voor een overeenstemmende totaalindruk, waar ook sprake is van verschillen in de vormgeving van de poten, tenminste nodig is dat door de (onregelmatige) profilering van het bovenblad zichtbaar is dat de beweerd inbreukmakende tafel, net als de tafel van Eek, is gemaakt van sloophout. Op basis van de overgelegde foto's kan die overeenstemming niet worden vastgesteld. Aldus kan niet worden gekomen tot de vaststelling dat er sprake is van inbreuk. Het gevorderde verbod wordt afgewezen.

Eiken stoel in sloophout

4.20. In de vierde plaats stelt Eek c.s. dat D c.s. inbreuk maakt op het ontwerp van Eek van de eiken stoel in sloophout.

Eek c.s. voert aan dat de onderstaande stoel dateert uit 2005 en vrijwel identiek is aan het oorspronkelijke ontwerp van deze stoel uit 1996. Eek c.s. stelt over de stoel dat de taps toelopende poten en staanders van de rugleuning en de verspringende horizontale plankjes onder het zitvlak, alsmede de hermetische aansluiting van de pootjes op het zitvlak en de genoemde horizontale plankjes de stoel een zeer eigen karakter verlenen dat men, eenmaal waargenomen, niet meer zal verwarren met de stoelen uit de categorie dertien in een dozijn.

4.21. Eek c.s. voert aan dat hij op de website van Dusign een drietal stoelen heeft waargenomen die lijken originele exemplaren van Eek te zijn en die geplaatst zijn bij een door D ontworpen tafel. Deze wijze van afbeelden van de stoelen lijkt te dienen om de indruk te vestigen of te versterken dat de tafel een tafel van Eek is of zou kunnen zijn. Eek c.s. wijst er op dat als deze stoelen geen Eek-stoelen zijn ze er uit zien als letterlijke kopieën van zijn stoelen waarmee de overeenstemmende totaalindruk is gegeven.

4.22. D c.s. heeft ten aanzien van de eiken stoel van sloophout verklaard dat hij vier stoelen heeft gemaakt, uitsluitend voor eigen gebruik. Hij benadrukt dat hij de stoelen ook niet te koop aanbiedt en voert aan dat, omdat deze stoelen uitsluitend voor eigen gebruik zijn gemaakt zonder direct of indirect commercieel oogmerk, er geen sprake is van verveelvoudiging als bedoeld in de auteurswet.

4.23. De rechtbank zet vraagtekens bij de mededeling van D c.s. dat hij een beperkt aantal stoelen heeft gemaakt, uitsluitend voor eigen gebruik. Hierbij neemt de rechtbank in overweging dat een afbeelding van een van deze stoelen, getoond wordt op de website van Dusign. Om die reden kan niet worden uitgesloten dat D c.s. stoelen gemaakt heeft, met een direct of indirect commercieel oogmerk, met welke stoelen inbreuk gemaakt zou kunnen zijn op het auteursrecht van Eek, nu deze zonder zijn toestemming zijn gemaakt en er sprake zou kunnen zijn van verveelvoudiging. Er zijn echter geen goede foto's overgelegd van de stoel van D c.s. en ook zijn er geen originele producten getoond, zodat de rechtbank niet met zekerheid kan vaststellen of er ten aanzien van de eiken stoel sprake is van inbreuk. Onder die omstandigheden ziet de rechtbank onvoldoende grond voor het uitspreken van een verbod.

4.24. De door Eek c.s. gevorderde verklaring voor recht en het gevorderde bevel tot vernietiging van de inbreukmakende meubels kan worden toegewezen op de wijze als hierna te vermelden.

4.25. De daarbij gevorderde dwangsom kan worden toegewezen met dien verstande dat de rechtbank aanleiding ziet de gevorderde dwangsommen te matigen en te maximaliseren.

Schadevergoeding

Gederfde winst

4.26. Eek c.s. stelt dat de door hem als gevolg van de gepleegde inbreuk op zijn auteursrecht geleden schade in de eerste plaats bestaat uit gederfde winst wegens gemist debiet.

Hij voert aan dat hij voor de berekening van deze schade aansluit bij de richtsnoeren in de literatuur en (recente) jurisprudentie, te weten een begroting waarbij eerst een schatting wordt gemaakt van de inbreukmakende afzet, vervolgens wordt geschat welk deel van de inbreukmakende afzet aan hem ten goede gekomen zou zijn en ten slotte het resultaat vermenigvuldigd wordt met het winstmargepercentage van de benadeelde, in casu Eek c.s.

4.27. Eek c.s. voert aan dat hij de verkochte inbreukmakende meubels schat op 70, welke schatting hij baseert op het feit dat D c.s. bij sommige van zijn aanbiedingen aangeeft dat het niet om één meubel gaat maar dat de afgebeelde meubels op aanvraag gemaakt kunnen worden, dat D c.s. al zeer lange tijd inbreukmakende meubels op zijn website toont, in ieder geval al in de periode 2004 t/m 2009 en voor zover Eek c.s. bekend vanaf februari 2018 maar waarschijnlijk ook in de periode 2010-2018 en dat er tussen de eerste sommatie en de tweede sommatie van Eek c.s. (16 februari 2018 en 20 maart 2018) enkele inbreukmakende tafels zijn verwijderd van de website van D c.s., hetgeen verklaard zou kunnen worden doordat deze tafels verkocht zijn. Voorts heeft hij er op gewezen dat een deel van de verwijderde afbeeldingen van de website van Dusign na de comparitie van partijen, 5 maart 2019, opnieuw online is getoond.

4.28. Eek c.s. verklaart dat hij, bij gebreke van een in de literatuur of jurisprudentie erkend dan wel terugkerend criterium om de verhouding tussen de door de inbreukmaker gerealiseerde en door de rechthebbende gemiste verkopen vast te stellen, aansluiting heeft gezocht bij de verhouding die het gerechtshof te Den Haag heeft aangehouden in het arrest Cassina/Van Roon (ECLI:NL:GHSGR:2011:BU8140).

Eek c.s. verklaart dat hij op basis daarvan uitgaat van een verhouding 4 : 1 tussen de door D c.s. gerealiseerde en door Eek c.s. gemiste verkopen, dat wil zeggen dat hij ervan uitgaat dat een vierde deel van de kopers van een inbreukmakende tafel van D c.s. anders bij Eek c.s. zou hebben gekocht. Eek c.s. stelt dat deze inschatting hem redelijk voorkomt omdat:

- de doelgroep waarop Eek zich richt overeenstemt met de doelgroep waar D c.s. zich op richt (design-meubels voor in de woonkamer/keuken). Eek c.s. heeft geconstateerd dat D c.s. zich net als hijzelf ook bezighoudt met de inrichting van horeca gelegenheden;
- het gelet op de reputatie van Eek als ontwerper en de populariteit van zijn meubels op de meubelmarkt en de vergaande mate van overeenstemming van de meubelen van D c.s. zeer aannemelijk is dat tenminste een deel van de kopers van een inbreukmakend model van D c.s. bij gebreke van een goedkoop alternatief voor een Eek-meubel een echte Eek-tafel of stoel zou hebben aangeschaft;
- het prijsverschil tussen de meubels van Eek c.s. en de meubels van D c.s. in acht genomen is bij de inschatting;
- het argument dat er sprake zou zijn van gescheiden markten waarbij Eek c.s. zich richt op de meer vermogende klant en D c.s. op de middenklasse afstuit op het

gegeven dat ook klanten uit lagere inkomensgroepen regelmatig kiezen voor aankoop van statusverhogende producten zoals een Eek-tafel.

4.29. Eek c.s. voert verder aan dat hij uitgaat van een berekening van $\frac{1}{4} \times 70 = 17,5$ Eek-meubels en dat dit naar rato van de inbreukmakende meubels van D c.s. per ontwerp van Eek resulteert in 10 afvaltafels in sloophout, 5 kantinetafels in sloophout c.q. kantinetafel wit en 2,5 eiken stoel in sloophout.

Van deze tafels en stoel zijn de verkoopprijzen:

- (I) kantinetafel in sloophout € 4.663,50
- (II) afvaltafel in sloophout € 8.284,00
- (III) kantinetafel wit € 4.663,50
- (IV) eiken stoel in sloophout € 431,33

4.30. Tot slot voert Eek c.s. aan dat hij uitgaat van een winstmarge van 60% per geproduceerde tafel of stoel, zodat de totale berekening uitkomt op:
 $\frac{1}{4} \times (5 \text{ kantinetafels ad } € 4.663,50 + 10 \text{ afvaltafels ad } € 8.284,00 \text{ en } 2,5 \text{ eiken stoel ad } € 431,33 \times 0,60 \text{ (winstmarge)}) = € 16.085,37.$

4.31. D c.s. heeft de juistheid van de berekening en de hoogte van de door Eek c.s. berekende gedeelde winst betwist. D c.s. betwist dat Eek c.s. überhaupt winst gedeeld heeft of afnemers is misgelopen. Hij benadrukt dat partijen zich in een geheel ander marktsegment begeven, dat de meubels een totaal andere afwerking hebben (ruw tegenover glad) en dat Eek c.s. nimmer tafels zouden hebben verkocht tegen een verkoopprijs van € 1.200,00 omdat dit voor Eek c.s. niet rendabel is. D c.s. stelt dat gelet op de door Eek c.s. gehanteerde winstmarge de kostprijs van de Eek-meubels meer bedraagt dan de gemiddelde verkoopprijs van de Du tafels. Overigens betwist D c.s. de door Eek c.s. gestelde gemiddelde verkoopprijzen van € 4.663,50 en/of € 8.284,00.

D c.s. benadrukt dat zijn eigen omzet in 2017 € 30.596,- bedroeg en in 2018 € 12.620,- waarbij een groot deel van die omzet niet is gerealiseerd met betrekking tot de tafels.

D c.s. stelt dat hij in de afgelopen 10 tot 15 jaar de 12 tafels die hij op internet had geplaatst heeft vervaardigd en verkocht.

Tot slot benadrukt D c.s. dat op de door Eek c.s. gestelde omzet nog kosten in mindering gebracht dienen te worden en dat op de brutowinst in ieder geval nog 20% VPB-belasting in mindering gebracht moet worden, zodat de netto winst circa € 4.476,48 althans € 7.952,64 zou bedragen over een periode van 10 tot 15 jaar.

4.32. De rechtbank overweegt als volgt. De schatting van Eek c.s. van 70 verkochte meubels komt de rechtbank te hoog voor. Deze schatting is nergens op gebaseerd. Om die reden ziet de rechtbank aanleiding uit te gaan van 40 verkochte meubels.

4.33. Gelet op het prijsniveau van de Eek-meubelen en het grote prijsverschil met de inbreukmakende meubelen acht de rechtbank de inschatting van de gemiste verkopen te hoog. De rechtbank acht het waarschijnlijk dat Eek-meubelen vrijwel uitsluitend worden gekocht door kopers die per se *origineel* design willen kopen. De kopers waar D c.s. zich op richt zijn kopers die dit niet als randvoorwaarde stellen. Aangenomen mag immers worden dat deze kopers er zich van bewust zijn dat D c.s. Eek-meubelen namaakt. De rechtbank zal op die grond het aantal gemiste verkopen stellen op 1:8.

4.34. De rechtbank heeft hiervoor in r.o. 4.19 en r.o. 4.23 geoordeeld dat het gevorderde verbod voor de kantinetafel wit en voor de eiken stoel wordt afgewezen. Daarmee rekening houdende leidt dit tot de volgende berekening:

$1/8 \times 40 = 5$ Eek-meubels.

De rechtbank acht een evenredige verdeling van deze 5 meubels over de afvaltafel en de kantinetafel redelijk, derhalve

$2,5 \times$ afvaltafel in sloophout ad € 8.284,00 = € 20.710,00

$2,5 \times$ kantinetafel in sloophout ad € 4.663,50 = € 11.658,75

Door D c.s. is weliswaar bezwaar gemaakt tegen de door Eek c.s. gestelde winstmarge, maar aan dit bezwaar wordt voorbij gegaan. Zeker nu Eek c.s. veelal met afvalhout en derhalve relatief goedkoop materiaal werkt komt de gestelde winstmarge van 60% de rechtbank niet ongeloofwaardig voor.

Dit leidt tot de volgende som: $1/8 \times (2,5 \text{ kantinetafels ad } € 4.663,50 + 2,5 \text{ afvaltafels ad } € 8.284,00 \times 0,60 \text{ (winstmarge)}) = € 2.427,66$.

4.35. De gevorderde winstderving is tot dit bedrag toewijsbaar.

Waardevermindering auteursrecht Eek/reputatieschade

4.36. Eek c.s. stelt dat door de vervaardiging zonder toestemming van Eek van inferieure kopieën de exclusiviteit van het auteursrecht van Eek wordt aangetast en dat afbreuk wordt gedaan aan zijn goede naam en reputatie met de aanbidding van inbreukmakende meubels door D c.s. Eek c.s. stelt zich op het standpunt dat sprake is van uitholling van het auteursrecht van Eek, niet in de laatste plaats omdat derden worden aangemoedigd om ook nabootsingen van Eek-meubelen te vervaardigen en aan te bieden op internet.

Eek c.s. begroot de door hem geleden schade vanwege afbreuk van de exclusiviteit van zijn auteursrecht op € 7.000,-, waarbij inbegrepen een vergoeding voor de reputatieschade van Eek door de alsmaar voortdurende inbreukmakende praktijken van D c.s.

4.37. D c.s. betwist dat het auteursrecht van Eek is verminderd en/of dat Eek c.s. reputatieschade heeft geleden. Ook betwist hij dat sprake is van uitholling van het auteursrecht van Eek. Hij stelt dat de gevorderde schadevergoeding, die niet is onderbouwd, buiten proportioneel is.

4.38. De rechtbank is van oordeel dat van waardevermindering van het auteursrecht van Eek geen sprake is. De rechtbank acht in relatief marginale inbreukzaken als de onderhavige, waarin Eek er in slaagt om op kosten van de inbreukmaker zijn auteursrecht te handhaven en het tot verbod van inbreuk strekkende vonnis wordt gepubliceerd, de redenering dat de loop van de geschiedenis *per saldo* resulteert in versterking van het auteursrecht even valide. De rechtbank zal daarom naast een veroordeling tot vergoeding van de werkelijke proceskosten geen vergoeding voor aantasting van de waarde van het auteursrecht toewijzen.

4.39. Nu een bedrag voor gedeelde winst zal worden toegewezen, behoeft de subsidiair gevorderde winstafdracht geen nadere bespreking. Ook volgt hieruit dat de gevorderde rekening en verantwoording door D c.s. wordt afgewezen bij gebrek aan belang.

Proceskostenveroordeling

4.40. D c.s. zal als de grotendeels in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de kosten van dit geding. Eek c.s. vordert een proceskostenveroordeling overeenkomstig het bepaalde in artikel 1019h van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) en heeft daartoe specificaties van in totaal € 22.288,69 aan proceskosten (exclusief griffierecht) overgelegd. De rechtbank is van oordeel dat de onderhavige zaak een normale zaak betreft in de zin van de Indicatie-tarieven in IE-zaken 2017 (verder de Indicatie-tarieven), zodat een bedrag van maximaal € 20.000,00 als redelijk en evenredig geldt. Het gevorderde bedrag aan proceskosten zal derhalve tot dit bedrag worden toegewezen. De proceskosten aan de zijde van Eek c.s. worden tot op heden begroot op:

dagvaarding	€ 81,00
vastrecht	€ 626,00
salaris advocaat	€ 20.000,00
totaal	€ 20.707,00

4.41. De gevorderde wettelijke rente over deze kosten kunnen eveneens worden toegewezen.

4.42. Tot slot kunnen ook de gevorderde nakosten, te vermeerderen met rente, worden toegewezen.

5. De beslissing

De rechtbank

5.1. verklaart voor recht dat D c.s. met het vervaardigen, in de handel brengen, aanbieden, openbaar maken (waaronder afbeelden op het internet) en het in voorraad hebben van de modellen A t/m L en O t/m W van D c.s. van de kantine-tafel in sloophout en de afvaltafel in sloophout, inbreuk maken op het auteursrecht van Eek c.s. op de ontwerpen (I) en (II) zoals beschreven in de dagvaarding bij randnummer 2.3;

5.2. beveelt D c.s. met onmiddellijke ingang na betekening van dit vonnis iedere inbreuk op de auteursrechten van Eek c.s. te staken en gestaakt te houden, waaronder in ieder geval het vervaardigen, in de handel brengen, aanbieden, openbaar maken (waaronder afbeelden op het internet) en het in voorraad hebben van de in randnummer 2.1 van de dagvaarding aan de rechterzijde, productie 4, 5 en 11 van Eek c.s., opgenomen modellen A t/m L en O t/m W van D c.s., die een overeenstemmende totaalindruk maken met de in randnummer 2.1 van de dagvaarding aan de linkerzijde achter 4 en 5 opgenomen ontwerpen van Eek c.s.;

5.3. beveelt D c.s. om binnen 30 dagen na betekening van dit vonnis alle in voorraad gehouden inbreukmakende meubels in aanwezigheid van een deurwaarder te vernietigen en een door de deurwaarder opgesteld proces-verbaal van deze vernietiging aan de advocaat van Eek c.s. te doen toekomen;

5.4. bepaalt dat D c.s. een dwangsom verbeuren aan Eek c.s. van € 2.500,00 voor iedere overtreding van de bevelen onder 5.2 en 5.3, waarbij elk aangetroffen exemplaar van de inbreukmakende modellen geldt als een afzonderlijke overtreding, met een maximum aan de te verbeuren dwangsommen van € 50.000,00;

5.5. veroordeelt D c.s. tot betaling aan Eek c.s. van een bedrag van € 2.427,66 (tweeduizend vierhonderdzevenentwintig euro en zesenzestig cent) ter zake van vergoeding voor gedeelde winst;

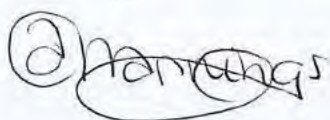
5.6. veroordeelt D c.s. tot betaling aan Eek c.s. van een bedrag van € 20.707,00 ter zake van de proceskosten, te vermeerderen met de wettelijke rente over dit bedrag vanaf 14 dagen na de datum van dit vonnis tot aan de dag der algehele voldoening;

5.7. verklaart dit vonnis, behoudens de verklaring voor recht onder 5.1, en het bevel tot vernietiging onder 5.3 uitvoerbaar bij voorraad;

5.8. veroordeelt D c.s. in de na dit vonnis ontstane kosten, begroot op:
- € 157,- aan salaris advocaat,
- te vermeerderen met een bedrag van € 82,- aan salaris advocaat, indien betekening van de uitspraak heeft plaatsgevonden en D c.s. niet binnen 14 dagen na aanschrijving aan het vonnis heeft voldaan, te vermeerderen met de wettelijke rente over deze kosten vanaf 14 dagen na betekening van het vonnis tot aan de dag der algehele voldoening;

5.9. wijst af het meer of anders gevorderde.

Dit vonnis is gewezen door mr. A.H. Schotman en in het openbaar uitgesproken op 24 juli 2019.

VOOR GROSSE AFGEGEVEN
de griffier

